

izvršenja ugovora, pa iako se takve izjave i protive uvjetima čarter-partije ili koje druge isprave o ugovoru. Međutim zapovjednik ne bi bio ovlašten mijenjati ugovorne uvjete, ako bi se time promijenili bitni elementi ugovora. U prvu grupu možemo npr. uvrstiti izjavu zapovjednika da će čekati s brodom duže od ugovorenog vremena, da će primiti stanovitu količinu tereta preko ugovora, a u drugu grupu njegovu izjavu u pogledu mijenjanja iznosa ugovorene vozarine, naknadu za prekostojnice, snašanje troškova za ukrcaj odnosno iskrajanje itd.

B.J.

APELACIONI SUD, Genova

Presuda od 27.XI 1959.

Baldacci c/a Comp. Generale Carboni

Prijevoz ugljena - Unatoč klauzuli "2% manje bez vaganja"
stranke imaju pravo dokazivati, radi odredjivanja visine vozarine, da je ukrcano više ili manje tereta od one količine koja proizlazi iz teretnice - Isprave o količini tereta izdate isključivo u statističke svrhe nisu dovoljan dokaz za stranke u ugovoru

Stranke su sklopile ugovor o prijevozu ugljena na formularu Chamber of Shipping, East Coast Coal Charter-Party, 1922. Čl. 23 toga ugovora sadrži klauzulu koja, među ostalim, sadržajno otprilike glasi: "Vozarina će biti plaćena prema količini iskrcajanog tereta, ili po izboru primaoca, a izbor se mora načiniti pismeno prije početka tereta, na bazi količine unesene u teretnicu s 2% manje bez vaganja....." Kad je brod stigao na odredište, primalac je izjavio da prima teret bez vaganja. Međutim naknadno je brodar ustvrdio da je na brodu bilo više tereta nego što je to bilo navedeno u teretnici, pa traži da mu se plati vozarina za stvarno prevezeni i iskrcajni teret. Primalac se tome protivi, pozivajući se na navedenu klauzulu, tumačeći ju ovako: kad je on jednom izabran način plaćanja vozarine, da je njegov izbor definitivan, i eventualni višak odnosno manjak prevezenog tereta - što se plaćanja vozarine tiče - ide na štetu onoga koga ta činjenica pogadja. Brodar se, dakle, ne može pozivati na veću količinu iskrcajanog tereta, kao što ne bi ni primalac imao pravo zahtijevati smanjenje vozarine i u slučaju da se dokaže da je stvarno iskrca na manja količina ugljena od one koja služi kao temelj za obračun vozarine prema navedenoj klauzuli.

Prvostepeni sud nije prihvatio ovo stajalište. Ape lacioni sud je potvrdio mišljenje prvostepenog suda.

Ta klauzula, kaže sud, ne derogira temeljni princip prema kojemu vozarina, u koliko nije ugovorena u globalnom iznosu, mora biti obračunata prema količini stvarno prevezenog

tereta. Stranke mogu, unatoč klauzuli, dokazivati koliko je tereta iskrcano, i vozarinu obračunati prema stvarno iskrcanoj količini. Za brodara je to tim dopustljivije što je u teretnicu unio opasku "težina nepoznata".

Brodar je, u dokaz količine iskrcanog tereta, pribavio ispravu poduzeća, koje ima predmet poslovanja mjerenje tereta. Međutim iz podnijetih isprava proizlazilo je da je odnosno mjerjenje bilo izvršeno isključivo u statističke svrhe. Sud drži da takva dokazala nisu dovoljna za odnose medju strankama, jer je poznato da se utvrdjivanje količine isključivo za statističke svrhe ne vrši onako savjesno kao inače, pa se običavaju potkrasti stanovite pogreške. Da bi se takva isprava mogla priznati valjanom, bilo bi potrebno da se potkrijepi jasnim dokazalima, iz kojih bi jasno proizlazilo na koji način je mjerena pojedina partija ugljena i koja je težina ustanovljena.

/Dir.mar.1961, str.290-296/

B.J.

Bilješka. - Čini nam se da se gornjem stajalištu suda u pogledu tumačenja klauzule "2% manje bez vaganja" može staviti nekoliko primjedaba. Mislimo da odnosna klauzula izražava volju stranaka upravo u smislu da se vozarina određuje globalno. Global se utvrdjuje količinom navedenom u teretnici umanjenom za 2%. Inače prema stajalištu ove presude, klauzula ne bi bila dovoljno razumljiva. Ona ili ne bi imala nikakva smisla, ili bi uvijek išla na štetu primaoca. Teško bi, naime, bilo prihvatiti stajališe da primalac, koji je izričito imao pravo birati izmedju vaganja i plaćanja vozarine na temelju ove klauzule, kad jednom izabere način plaćanja po klauzuli, ima pravo od toga odustati i naknadno tražiti da se vozarina platiti na temelju vaganja. To nadalje znači da bi se tom klauzulom mogao koristiti samo brodar, koji nije imao mogućnosti birati način plaćanja vozarine. Ni činjenica da je brodar u teretnici naveo da mu je težina nepoznata ne može govoriti za gornju presudu. Klauzula "količina nepoznata" ima prvenstvenu svrhu da brodar očuva odnosna prava u pogledu manjka tereta. Ona može imati utjecaja i na plaćanje vozarine, ali samo ako nema neke druge ugovorne odredbe stranaka koja normira visinu vozarine. To je upravo u ovom slučaju. U pogledu dokaznih sredstava ne bismo imali ništa prigovoriti, jer nam izgleda da je usvojeno stajališe potpuno opravdano.

Gornju presudu donosimo upravo radi stajališta koje je ona zauzela, da bi našim čitaocima omogućili da svoje stajališe usklade s njenim razlozima, ako im je to u interesu. Radi istih razloga iznijeli smo i proturazloge.

B.J.